

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovfor-
slaget.

Fru Mette Frederiksen som ordfører.

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil selvfølgelig starte med at beklage, at vi ikke har fået muligheden for at genoptage udvalgsbehandlingen af spørgsmålet her jf. den foregående diskussion. Det er et temmelig principielt spørgsmål, hvorvidt der skal tillades politiske reklamer og reklamer for politiske anskuelser i dansk tv. Og det er selvfølgelig en noget underlig fornemmelse, at vi nu i dag skal privatisere TV 2, uden at der ligger en klar juridisk vurdering og dermed også sikkerhed for, at den privatisering ikke kommer til at betyde, at der skal til at være politiske reklamer i tv.

Forleden dag havde vores kulturminister en kronik i Berlingske Tidende som et modsvar til den fælles kronik, som fire partier, Socialdemokratiet, Enhedslisten, SF og De Radikale, forinden havde skrevet om TV 2. Ministerens egen indledning i kronikken beskriver sådan set meget godt den katastrofekurs, regeringen er slået ind på. Ministeren siger nemlig, at TV 2 er ligesom en bilfabrik. Og fordi fusioner og privatiseringer og opkøb er hverdagskost i de fleste brancher og sektorer, så er det altså ifølge den konservative kulturminister også fint, at det nu skal være tilfældet i medieverdenen.

Kl. 9.40

Man skal altså lede længe efter en så ekstrem mangel på ambitioner for kulturen som den, kulturministeren udviser. Hvordan kan man overhovedet sammenligne en af de mest centrale institutioner i den danske offentlige debat og i det danske medielandskab med en bilfabrik?

For det første kan markedet aldrig nogen sinde garantere den mangfoldighed og pluralisme, der er nødvendig for et demokratisk samfund. Det kan markedet ganske enkelt ikke, fordi der er nogle holdninger og værdier, der er flere penge i end andre.

Hvis markedet får lov til at stå alene, så kan vi kun være sikre på én ting, nemlig at det er dem, der har flest penge, der får lov til at sætte den politiske dagsorden. For det andet bør sammensmeltning af mediernes stigende magtkoncentration selvfølgelig få advarselssklokkerne til at ringe selv i en borgerlig regering.

I Danmark har vi i mange år kunne bryste os af at have temmelig mange forskellige medier. Godt nok ved vi, at der er en politisk slagside,

men udbuddet har dog alligevel været relativt stort.

Men hvad er det egentlig, regeringen lægger op til både i kronikken og i den her meget forhastede privatisering af TV 2? Ja, det er først og fremmest en fuldstændig tilsidesættelse af den til enhver tid siddende regerings ansvar over for den offentlige debat, der skal kunne huse andre end de tro støtter til en regering.

Det er sølle for en kulturminister at tage udgangspunkt i en bilfabrik, når han skal forklare regeringens mediepolitik. Det er jo selvfølgelig meget sigende for fraværet af kultur hos kulturministeren, og det gør det sådan set ikke mindre sølle.

Der er faktisk behov for det modsatte i dansk mediepolitik. Der er behov for, at vi også fra politisk side tør vælge til, at vi tør sige, at der er noget tv, der er mere behov for end andet, især fordi vi er i en situation, hvor de kommercielle medier nok skal sørge for, at der er underholdning, nok skal sørge for, at der er rigeligt med amerikanske serier.

Det handler altså om at sikre et alternativ til de kommercielle medier. Og det er faktisk den rækkefølge, der nu er tale om: Vi har masser af medier i Danmark, heldigvis, men færre og færre medier, der er selvstændige.

Det handler altså om at sikre et alternativ, når man tænder for radio og tv. Vi har diskuteret privatiseringen af TV 2 mange gange også her i Folketingssalen: Ikke desto mindre står det stadig fuldstændig uklart, hvad seerne får ud af regeringens privatisering.

I Socialdemokratiet mener vi, at der er en overhængende risiko for, at TV 2's sendeflade efter en hurtig privatisering vil blive forringet. Sikkert ikke lige med det samme, hvorfor skulle den dog det, men i årene, der kommer.

Det er derfor, vi stemmer nej til det her lovfor-
slagsforslag. I fraværet af en decideret kulturpolitik og i ministerens iver for at lade markedet rådgambles der nu med danskernes foretrukne tv-kanal.

Sagt med andre ord: Vi tror ikke på, at danskerne får bedre TV 2 ud af den her manøvre. Vi undrer os over, at digitaliseringen øjensynlig nu er sendt til hjørnespark, hvilket, kan man sige, i sig selv afslører, at regeringen også tvivler på det private TV 2's manøremuligheder.

Regeringen har endnu ikke løftet sløret for de endelige betingelser for det private TV 2. Der er altså stadig en række uafklarede forhold, bl.a. i